

Jørgen Estrup (RV):

Jeg er glad for, at udenrigsministeren så klart understregede i sin tale, at rapporterne naturligvis vil blive afleveret til tiden, og dermed kan vi tage den del af beslutningsforslaget ud af debatten. Det er jo i realiteten en banalitet, som vi ikke burde behøve at beskæftige os med.

Tilbage står det, som vel er det centrale, nemlig spørgsmålet om, hvordan disse indberetninger skal behandles. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at der selvfølgelig er tale om ting, som er af stor interesse og betydning for den danske debat, og derfor er det set med radikale øjne afgørende, at disse rapporter er tilgængelige, dvs. kommer ud til de steder, hvor man har interesse i at se dem. Derfor synes jeg også, det er tilfredsstillende, at vi nu ved, at de forskellige private organisationer og i øvrigt også Folketingets Retsudvalg får indberetningerne løbende.

Det, som åbenbart vækker nogen debat, er spørgsmålet: Hvornår skal man have disse indberetninger? Jeg synes, det skaber en ganske klar ansvarsfordeling, at Udenrigsministeriet og regeringen indberetter på Danmarks vegne og har ansvaret; men de står selvfølgelig til efterfølgende kritik i det omfang, der måtte være noget at kritisere. Det er en helt normal ansvarsfordeling, og det er i øvrigt en meget god understregning af forskellen mellem den udøvende og den lovgivende magt.

Jeg kan ikke se, der er noget mærkeligt i det, og jeg tror i og for sig, at man lige så godt kan se i øjnene – og det siger jeg henvendt til hr. Keld Albrechtsen – at hvis det skulle ske, at man ved eksaminationen skulle opleve at blive kritiseret ret meget, ville dømmingerne være så store, at man i hvert fald nok skulle forhindre, at det skete en gang til. Sådan er den danske debat heldigvis på dette område, og derfor tror jeg ikke, der er meget forgjort ved den procedure. Det vil give samme resultat. Det afgørende er sådan set, at med den procedure, der foregår i øjeblikket, er ansvarsfordelingen ganske klar, og dermed friholder man de private organisationer for et ansvar, som de naturligvis ikke kan have.

Derfor kan vi fra radikal side ikke støtte beslutningsforslaget.

Annette Just (FP):

Må det være mig tilladt at sige til lykke til Enhedslisten. Det er lykkedes Enhedslisten at lave et beslutningsforslag, som alle partier er enige i, men af taktiske grunde desværre ikke kan stemme for.

Så vil jeg gerne sige tak til udenrigsministeren, fordi han rent faktisk her under førstebehandling er kommet med tilsagn om, at nu vil man ligefrem begynde at overholde tidsplanerne og aflevere rapporterne til tiden. Det er dejligt. Dernæst sagde udenrigsministeren, at fra nu af ville alle FN-dokumenter blive offentliggjort og tilmed på Internettet, så alle kan få fat i dem. Med hensyn til os, som sidder i Folketinget, vil de blive sendt til Retsudvalget, så man kan få dem på papir, og det er en stor fordel. Tilmed vil de blive sendt til interesseorganisationerne.

Jeg er helt med på, at det er noget, som måske burde have været gjort for mange, mange år siden, selvfølgelig lige bortset fra Internettet. Men det er dog dejligt at konstatere, at udenrigsministeren er næsten 100 pct. enig i dette beslutningsforslag. Det eneste, man kunne sige, at udenrigsministeren ikke er helt enig i, er måske, at spørgsmålet kan blive gjort til genstand for behandling i Folketinget. Men her har udenrigsministeren vel ikke rigtig tænkt sig om, for i det øjeblik, der ligger et bilag i Retsudvalget, kan ethvert medlem af Retsudvalget jo tage det herved i Folketingssalen, og så bliver det behandlet her.

Der er altså ikke meget andet at sige, end at beslutningsforslaget er rigtigt, men at det er trist, at det overhovedet er nødvendigt. Det burde være helt naturligt, at man afleverede tingene til tiden, men det har det jo ikke været. Det ved vi alle sammen, og vi har fået syn for sagn her i dag.

At dette forslag kan behandles i Folketinget, er en naturlig ting; selvfølgelig kan det det, og om det bliver på det ene eller det andet tidspunkt burde være ligegyldigt. Men der burde slet ikke være nogen grund til at behandle sådan noget her i Folketingssalen, for Danmark burde jo kunne forelægge FN-organisationerne en ren straffeattest hver gang, og det håber jeg sandelig også bliver tilfældet i fremtiden.

Arne Melchior (CD):

Der står i grundlovens § 53, at ethvert medlem kan bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og afæske ministeren svar vedrørende sagen, og det har gjort det muligt at fremsætte dette beslutningsforslag. Men der står også noget i en eller anden lov om unødige retstrætte eller sådan noget lignende, og det forekommer mig, at dette forslag er meget stærkt på kanten heraf.